

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123062704/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

træt efter sin Lovtale, og hans Øjne var mattere, og hele hans brede, gulhudede Mongolansigt overanstrengt og sløvt i Trækene.

Jørgen saa sig om i Værelset og tænkte paa disse „noble knights and fair damsels“. Dem vilde han helst tale om, men kunde ikke faa et passende Ord anbragt.

— De har mange Fluer, sagde han saa.

— Fluer?

— Ja; Deres Billeder er svært overplettede og Væggen med.

— Naa det — nej det er Blanksværte.

Jørgen stirrede paa de smaa sorte Pletter, saa godt han kunde i det svage Lampelys. Billederne var Udklip af „Ude og Hjemme“, satte op med Tegnestifter.

— Naar jeg børster mine Sko, stænker det, sagde Johansen og saa over paa Jørgen. Hans Øjne skinnede igen, og der kom Liv over Ansigtet, som var han fuldt optaget af at more sig over sin egen Støvlebørsten.

— Naa saadan, sagde Jørgen saa interesseret som muligt. Han sad og tænkte paa at gøre en Bemærkning om „the damsel“.

— Nu er det galt med Lampen.

Johansen rejste sig langsomt for at skrue den ned; men Jørgen havde allerede stillet paa den; og saa lagde Johansen sig langsomt igen.

— Det — sagde Jørgen og bladede i den engelske Bog — var dog en vel farlig Moral.

Han saa ned i Bogen.

— Ja — hvorfor i Grunden?

— Aa — —

Jørgen vidste egentlig ikke hvorfor. Han vilde bare have Johansen paa Gled. Og han var henrykt over hans Hvorfor. Han vilde helst, det ingen farlig Moral var.

— Jo — jeg synes — — sagde han.